

BARCELONA
POESIA

BARCELONA
POESIA

BARCELONA
POESIA

Raymond Antrobus

Raymond Antrobus

TRADUCCIÓ AL CATALÀ
MÍRIAM CANO

Ajuntament
de Barcelona

S
I
L
I
S
P
O
S
R
F
A

[CAT]

Versopolis es va crear l'any 2014 com una plataforma europea de poesia que genera noves oportunitats per a poetes europeus emergents.

Versopolis finança la **traducció d'una selecció de treballs de poetes emergents a l'anglès i altres idiomes europeus** i també dona suport a la mobilitat d'aquests poetes organitzant-los participacions com a convidats en diferents festivals literaris europeus. Té el suport del programa "Creative Europe" de la Comissió Europea.

Actualment, 38 festivals formen part de la plataforma Versopolis, cosa que la converteix en la principal plataforma de poesia del món.

[ENG]

Versopolis came to life in 2014 as a European poetry platform that creates new opportunities for emerging European poets.

Versopolis supports the **translation of a selection of emerging poets' works into English and other European languages** and also supports poets' mobility by organising a number of guest appearances at different European literary festivals. It is supported by the European Commission's Creative Europe programme.

Nowadays, 38 festivals have joined the Versopolis platform, which makes it the largest poetry platform in the world.

X	Raymond Antrobus	06
	The noise	08
	El soroll	09
	I broke up with righteousness. It sparkled on stage...	12
E	Vaig trencar amb la rectitud. Brillava a l'escenari...	13
	I think twice...	14
	M'ho penso dos cops...	15
	The first word my son signed...	16
D	La primera paraula que el meu fill va dir amb signes...	17
	Echo	18
	Eco	19
	The Perseverance	30
N	El Perseverance	31
	Two Guns in the Sky for Daniel Harris	34
	Dues pistoles al cel per a en Daniel Harris	35
	Happy Birthday Moon	36
I	Per molts anys, Lluna	37

[CAT]

Raymond Antrobus ha publicat tres reculls de poesia: *The Perseverance* (Penned in the Margins, 2018), *All the Names Given* (Picador, 2021) i *Signs, Music* (Picador, 2024), pels quals ha guanyat els premis Ted Hughes, Somerset Maugham i Sunday Times Young Writer of the Year. Va ser el primer poeta que va rebre el Rathbone Folio Prize (2019) per la millor obra literària de qualsevol gènere. La seva poesia és matèria de l'examen per obtenir el certificat de secundària (GCSE), i també és autor de dos llibres il·lustrats per a infants: *Can Bears Ski?* (Walker Books, 2022), el primer conte emès íntegrament en llengua de signes britànica per la BBC, i *Terrible Horses* (Walker Books, 2024), que va ser finalista del premi Inclusive Books for Children 2025.

Antrobus és activista de diverses organitzacions benèfiques per a persones sordes, incloent-hi *DeafKidz International* i la *National Deaf Children's Society*. Va ser escollit membre de la Royal Society of Literature el 2020 i nomenat membre de l'Ordre de l'Imperi Britànic el 2021.

[ENG]

Raymond Antrobus has published three poetry collections, *The Perseverance* (Penned in the Margins, 2018), *All The Names Given* (Picador, 2021) and *Signs, Music* (Picador, 2024), for which he has won the Ted Hughes, Somerset Maugham and Sunday Times Young Writer of the Year Awards. He became the first ever poet to be awarded the Rathbone Folio Prize (2019) for best work of literature in any genre. His poetry is studied at GCSE in schools and colleges, and he is also author of two children's picturebooks, *Can Bears Ski?* (Walker Books, 2022), the first story to be broadcast on the BBC entirely in British Sign Language, and *Terrible Horses* (Walker Books, 2024) which was shortlisted for an Inclusive Books for Children Award 2025.

Antrobus is an advocate for several D/deaf charities, including DeafKidz International and the National Deaf Children's Society. He was elected a Fellow of the Royal Society of Literature in 2020 and appointed an MBE in 2021.

RAYMOND ANTROBUS

A
I
F
A
R
G
O
I
B

THE NOISE

died so I looked online
and couldn't believe the price

for a new noise, so I bought
a secondhand noise, deliverable

and *like new*. It arrived
on my window sill

the next day in a box wrapped
with too much tape. I tore

each layer of the sticky plastic
like unwrapping a bandage.

The noise was delicate
as a small glass

of steam and ash.
The thing I liked most about

the secondhand noise
was how much it deepened

the sensation of walking
through the house

with a newfound
breeze. I didn't know

how loud my noise was.
I was breathing

like snoring
while awake.

When my neighbours
complained something heavy

was moving on the other side
of their wall, slamming doors

EL SOROLL

Va morir, o sigui que vaig mirar a internet
I no em podia creure quant valia

un soroll nou, així que me'n vaig comprar
un de segona mà, que em podien enviar

i que estava *com nou*. Va arribar
a l'ampit de la meva finestra

l'endemà, en una caixa embolicada
amb massa cinta adhesiva. Vaig esquinçar

totes les capes de plàstic enganxós
com si estigués desfent un embenatge

el soroll era delicat
com un gotet

de vapor i cendra.
El que més m'agradava

del soroll de segona mà
era com feia de profunda

la sensació de caminar
per casa

amb una brisa acabada de
descobrir. No sabia

com de fort era el meu soroll.
Jo respirava

com si ronqués
despert.

Quan els meus veïns
es van queixar que alguna cosa pesada

es movia a l'altra banda
de la paret, fent petar les portes

and knocking tables, I got out
my noise, astounded again

by its hovering lightness
and said nothing.

i picant a les taules, vaig treure
el meu soroll, meravellat de nou

per la seva lleugeresa suspesa
i no vaig dir res.

I broke up with righteousness. It sparkled on stage
but annoyed everyone at the table. I broke up
with the city, even the garden with murals and birds
in stone fountains. I broke up with correcting cab drivers
calling me Greek. I broke up with myths
and defensiveness, decided to be an empty picture frame
no one has to straighten. I broke up with childlessness
broke up with blame and broke up with desire
to have no desire. I broke up with the word
Pleasure and got back with the word Palaver.
I broke up and angels sang louder. I broke up
with announcing my convictions and good news
on the internet I broke up with talking to myself
as if I'm not there I broke up with people-pleasing
and the trembling boundary between life and still life.
I broke up with the scrolling, scrolling and the what
am I looking for? What has already gone? I got back
with my head and found the air inside it lost in the field.
I broke broke broke my concentration with distance.
I broke with timelines. I broke and heard the air say
Good parents are a blessing and the weather is getting bluer.

Vaig trencar amb la rectitud. Brillava a l'escenari
però emprenyava tothom de la taula. Vaig trencar
amb la ciutat, fins i tot amb el jardí amb murals i ocells
en fonts de pedra. Vaig trencar amb corregir els taxistes
que em deien grec. Vaig trencar amb els mites i
la defensiva, vaig decidir ser un marc de fotos buit que
ningú ha de redreçar. Vaig trencar amb la manca de fills
vaig trencar amb la culpa i vaig trencar amb el desig
de no tenir desig. Vaig trencar amb la paraula
Plaer i en vaig tornar amb la paraula xerrameca.
Vaig trencar i els àngels van cantar més fort. Vaig trencar
amb proclamar les meves conviccions i bones notícies
a internet vaig trencar amb parlar-me
com si no hi fos vaig trencar amb ser complaent amb la resta
i amb la frontera tremolosa entre la vida i la natura morta.
Vaig trencar amb el desplaçar, desplaçar i amb el què
estic buscant? Què se n'ha anat, ja? Vaig tornar-hi
amb la ment i vaig trobar que l'aire de dins estava perdut pel camp.
Vaig trencar, trencar, trencar la meva concentració amb distància.
Vaig trencar amb les línies temporals, vaig trencar i vaig sentir que l'aire deia:
Els bons pares són una benedicció i el temps s'està fent més blau.

AND GOD SAID TO NOAH, 'THE END OF ALL FLESH HAS COME
BEFORE ME . . .'

- GENESIS 6:13

I think twice
before bathing
with my son,
think to search
if it's appropriate,
then worry about
the digital trace of
the question.
I cover myself,
not wanting to reveal
what I contend with.
My son has no data
on desire, or rather
my son is still gathering
data on his shape.
I've gathered
much on mine.
Something ageless in me
is coded like scripture,
and knows that
Noah's nakedness
stained his son.
I lie with mine
in warm soapy water.
He stands, wobbles
on my chest. I am
his surfboard
during the Flood,
an unsettled shore,
an ark of clean
and unclean
animals, *an end
of all flesh*.
Strange. I uncross
my legs. Laugh. Pray
my son doesn't pee.
But even if he does,
we couldn't be cleaner.

LLAVORS DÉU VA DIR A NOÈ: «HE DECIDIT DE POSAR TERME A LA
VIDA DE TOTS ELS HOMES».

GÈNESI 6,13

M'ho penso dos cops
abans de banyar-me
Amb el meu fill,
miro de decidir
si és apropiat,
llavors m'amoïna
el rastre digital de
la pregunta.
Em tapo
perquè no vull revelar
allò amb què lluito.
El meu fill no té dades
sobre el desig, o més aviat
el meu fill encara recull
dades sobre la seva forma.
Jo n'he recollit
moltes, sobre la meva.
Dins meu, alguna cosa eterna
està codificada com a escriptura
i sap que
la nuesa de Noè
va embrutar el seu fill.
Jec amb el meu
A l'aigua tèbia i sabonosa.
Ell s'aixeca, trontolla
damunt del meu pit. Soc
la seva planxa de surf
durant el Diluvi,
una riba inestable,
una arca d'animals purs
i impurs, *un posar terme
a la vida de tots els homes*.
És estrany. Desplego
les cames. Ric. Reso
perquè el meu fill no es faci pipí.
Però fins i tot si se'n fes,
No podríem estar més nets.

The first word my son signed
was *music*: both hands, fingers conducting
music for everything – even hunger,
open mouth for the choo-chew spoon
squealing *mmm* – *music*. We'd play
a record while he ate *music* when
he wanted milk so I pour and hum
a lullaby or 'I Don't Know'
by Bill Withers because it's O.K.
not to know what you want
and I want him to know that. *Music*
is wiping the table after the plates *music*
is feel my forehead for fever is whatever
occurs in the centre of the body, whatever
makes arms raise up, up.
The second word my son signed
was *bird* – beaked finger to thumb, bird
for everything outside – window, sky, tree,
roof, chimney, aerial, airplane – birds.
I saw I had given him a sign name.
Fingers to eyes raising from thumbs – wide
eye meaning *watchful of the earth*
in two different roots – Hebrew, Sanskrit.
I love how he clings
to my shoulders and turns
his head to point at the soft body
of a caterpillar sliding across the counter,
and *signs*, music.

La primera paraula que el meu fill va dir amb signes
va ser *música*: amb els dits de totes dues mans dirigia
música per a tot: fins i tot per a la gana,
la boca oberta per a la cullera-tren
xisclant *mmmm-música*. Posàvem
un disc mentre menjava *música* quan
volia llet, de manera que li'n servia i cantussejava
una cançó de bressol o «I Don't Know»
de Bill Withers, perquè està bé
no saber què vols
i vull que ell ho sàpiga. *Música*
és passar un drap per la taula després de desaparar-la *música*
és tocar-me el front per veure si tinc febre és el que sigui
que passa al centre del cos, el que sigui
que fa que els braços s'alcin amunt, amunt.
La segona paraula que el meu fill va dir amb signes
va ser *ocell*: els dits tocant el polze en forma de bec, ocell
per a tot el que hi havia a fora: la finestra, el cel, l'arbre,
la teulada, la xemeneia, l'antena, l'avió: ocells.
Vaig adonar-me que li havia posat un nom en llengua de signes.
Dits als ulls, aixecats des dels polzes: l'ull ben obert simbolitzant *vigilant de la terra*
en dues arrels diferents, hebreu i sànscrit.
M'encanta com s'aferra
a les meves espatlles i gira
el cap per assenyalar el cos suau
d'una eruga que llisca pel taulell
i fa el signe de *música*.

ECHO

My ear amps whistle as if singing
to Echo, Goddess of Noise,
the ravelled knot of tongues,
of blaring birds, consonant crumbs
of dull doorbells, sounds swamped
in my misty hearing aid tubes.
Gaudí believed in holy sound
and built a cathedral to contain it,
pulling hearing men from their knees
as though Deafness is a kind of Atheism.
Who would turn down God?
Even though I have not heard
the golden decibel of angels,
I have been living in a noiseless
palace where the doorbell is pulsating
light and I am able to answer.

ECO

Els audiòfons em xiulen com si cantessin
a Eco, Deessa del Soroll,
el nus enrevessat de llengües,
d'ocells estridents, engrunes consonants
de timbres esmorteïts, sons ofegats
en els tubs boirosos del meu audiòfon.
Gaudí creia en el so sagrat
i va aixecar una catedral per contenir-lo,
va fer alçar els oients agenollats
com si la sordesa fos una forma d'ateisme.
Qui rebutjaria Déu?
Tot i que no he sentit
el decibel daurat dels àngels,
he viscut en un palau
Sense soroll, on el timbre de la porta
és una llum que batega i puc respondre.

What?

A word that keeps looking
in mirrors, in love
with its own volume.

What?

I am a one-word question,
a one-man
patience test.

What?

What language
would we speak
without ears?

What?

Is paradise
a world where
I hear everything?

What?

How will my brain
know what to hold
if it has too many arms?

Què

Una paraula que no para de mirar-se
als miralls, enamorada
del seu propi volum.

Què?

Soc una pregunta d'una sola paraula
una prova de paciència
per a un home i prou.

Què?

Quina llengua
parlaríem
sense orelles?

Què?

El paradís
és un món
on ho sento tot?

Què?

El meu cervell,
com sabrà què ha de retenir
si té massa braços?

The day I clear out my dead father's flat,
I throw away boxes of moulding LPs:
Garvey, Malcolm X, Mandela speeches on vinyl.

I find a TDK cassette tape on the shelf.
The smudged green label reads *Raymond Speaking*.
I play the tape in his vintage cassette player

and hear my two-year-old voice chanting my name, Antrob,
and Dad's laughter crackling in the background,
not knowing I couldn't hear the word "bus"

and wouldn't until I got my hearing aids.
Now I sit here listening to the space of deafness —

Antrob, Antrob, Antrob.

El dia que buido el pis del meu pare mort
llenço caixes de discos florits:
Garvey, Malcolm X, discursos de Mandela en vinil.

Trobo una cinta de casset TDK a la lleixa,
a l'etiqueta verda, borrosa, hi diu *En Raymond parlant*.
Poso la cinta al seu vell reproductor de casset

i sento la meua veu de dos anys cantant el meu nom, Antrob,
i les rialles del pare espetegant de fons
sense saber que no podia sentir la paraula «bus»

i que no podria fins a tenir els audiòfons.
Ara sec aquí sentint l'espai de la sordesa:

Antrob, Antrob, Antrob.

*And if you don't catch nothing
then something wrong with your ears –
they been tuned to de wrong frequency.*

KEI MILLER

So maybe I belong to the universe
underwater, where all songs
are smeared wailings for Salacia,
Goddess of Salt Water, healer
of infected ears, which is what the doctor
thought I had, since deafness
did not run in the family
but came from nowhere;
so they syringed olive oil
and salt water, and we all waited
to see what would come out.

*I si no pesques res
És que tens algun problema a les orelles:
Les han sintonitzat a la freqüència equivocada.*

KEI MILLER

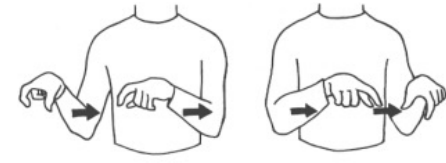
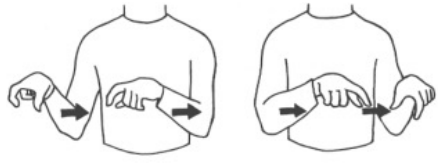
O sigui que potser pertanyo a l'univers
subaquàtic, on totes les cançons
són planys esmorteïts per a Salàcia,
deessa de l'aigua salada, guaridora
d'orelles infectades, que és el que el metge
es pensava que jo tenia, perquè la sordesa
no em venia de família,
va sortir del no-res;
Així que em van injectar oli d'oliva
i aigua salada, i ens vam esperar
a veure què en sortia.

And no one knew what I was missing
until a doctor gave me a handful of Lego
and said to put a brick on the table
every time I heard a sound.
After the test I still held enough bricks
in my hand to build a house
and call it my sanctuary,
call it the reason I sat in saintly silence
during my grandfather's sermons when he preached
The Good News I only heard
as Babylon's babbling echoes.

I ningú no sabia què em faltava
fins que un metge em va donar un grapat de peces de Lego
i em va demanar que posés una peça a la taula
cada cop que sentís un soroll.
Després de la prova encara tenia prou peces
a la mà per construir una casa
I dir-ne el meu santuari,
dir-ne la raó per la qual seia en silenci santificat
durant els sermons del meu avi
quan predicava la Bona Nova que a mi m'arribava
com si fossin els ecos confusos de Babilònia.

THE PERSEVERANCE

Love is the man overstanding
PETER TOSH

I wait outside THE PERSEVERANCE.
Just popping in here a minute.
I'd heard him say it many times before
like all kids with a drinking father,
watch him disappear
into smoke and laughter.

There is no such thing as too much laughter,
my father says, drinking in THE PERSEVERANCE
until everything disappears —
I'm outside counting minutes,
waiting for the man, my *father*
to finish his shot and take me home before

it gets dark. We've been here before,
no such thing as too much laughter
unless you're my mother without my father,
working weekends while THE PERSEVERANCE
spits him out for a minute.
He gives me 50p to make me disappear.

50p in my hand, I disappear
like a coin in a parking meter before
the time runs out. How many minutes
will I lose listening to the laughter
spilling from THE PERSEVERANCE
while strangers ask, *where is your father?*

I stare at the doors and say, *my father*
is working. Strangers who don't disappear
but hug me for my perseverance.
Dad said *this will be the last time* before,
while the TV spilled canned laughter,
us, on the sofa in his council flat, knowing any minute

the yams will boil, any minute,
I will eat again with my father,
who cooks and serves laughter

EL PERSEVERANCE

L'amor és l'home veient-hi més enllà.
PETER TOSH

M'espero fora del PERSEVERANCE.
hi entro un moment i prou.
Li he sentit dir moltes vegades
com tots els nens amb pares que beuen,
miro com desapareix
entre fum i rialles.

Mai no pot haver-hi massa rialles,
diu el meu pare, mentre beu al PERSEVERANCE
fins que tot desapareix;
Jo soc fora comptant els minuts,
esperant que l'home, el meu pare,
s'acabi el seu trago i em porti a casa abans

no es faci fosc. Ja hi hem estat, aquí,
mai no pot haver-hi massa rialles
llevat que siguis la meva mare sense el meu pare
que treballa els caps de setmana mentre el PERSEVERANCE
l'escup fora un minut.
Em dona 50 penics per fer-me desaparèixer.

Amb els 50 penics a la mà, desaparec
com una moneda en un parquímetre abans
que s'esgoti el temps. Quants minuts
perdré sentint les rialles
que es vessen des del PERSEVERANCE
mentre els desconeguts em pregunten, *on és ton pare?*

Em quedo mirant les portes i dic *mon pare*
és a la feina. Desconeguts que no desapareixen
sinó que m'abracen per la meva perseverança.
Abans, el pare deia *serà l'última vegada*
mentre la tele vessava rialles enllaunades,
nosaltres, al sofà del seu pis de protecció oficial, sabent que en
qualsevol moment
els moniatos bullirien, que en qualsevol moment
tornaria a menjar amb mon pare,
que cuina i serveix rialles

good as any Jamaican who disappeared
from the Island I tasted before
overstanding our heat and perseverance.

I still hear *popping in for a minute*, see him disappear.
We lose our fathers before we know it.
I am still outside THE PERSEVERANCE, listening for the
laughter.

tan bé com qualsevol jamaicà que va desaparèixer
de l'illa que vaig tastar abans de
veure-hi més enllà de la nostra calor i de la perseverança.

Encara sento *hi entro un moment i prou*, el veig
desaparèixer. Perdem els nostres pares abans de saber-ho.
Encara soc fora del PERSEVERANCE, sentint les rialles.

TWO GUNS IN THE SKY FOR DANIEL HARRIS

When Daniel Harris stepped out of his car
the policeman was waiting. Gun raised.

I use the past tense though this is irrelevant
in Daniel's language, which is sign.

Sign has no future or past; it is a present language.
You are never more present than when a gun

is pointed at you. What language says this
if not sign? But the police officer saw hands

waving in the air, fired and Daniel dropped
his hands, his chest bleeding out onto concrete

metres from his home. I am in Breukelen Coffee House
in New York, reading this news on my phone,

when a black policewoman walks in, two guns
on her hips, my friend next to me reading

the comments section: *Black Lives Matter*.
Now what could we sign or say out loud

when the last word I learned in ASL *was alive*?
Alive – both thumbs pointing at your lower abdominal,

index fingers pointing up like two guns in the sky.

DUES PISTOLES AL CEL PER A EN DANIEL HARRIS

Quan en Daniel Harris va sortir del cotxe
el policia s'esperava. Amb la pistola a punt.

Faig servir el passat, tot i que és irrellevant
en la llengua d'en Daniel, que és la de signes.

La llengua de signes no té futur ni passat, és una llengua en present.
Mai no ets tan present com quan una arma

t'apunta. Quina altra llengua ho diu, això,
si no la de signes? Però el policia va veure unes mans

que s'agitaven en l'aire, va disparar i en Daniel va deixar caure
les mans, el pit sagnant sobre l'asfalt

a pocs metres de casa seva. Soc a la cafeteria Breukelen,
a Nova York, i llegeixo aquesta notícia al mòbil

quan entra una policia negra, amb dues pistoles
als malucs, vora meu, el meu amic llegeix

els comentaris: *Black Lives Matter*.
I ara, què podríem dir amb signes o en veu alta

si l'última paraula que vaig aprendre en llengua de signes va ser *viu*?
Viu: tots dos polzes apuntant la part de baix del ventre,

I els índexs apuntant amunt, com dues pistoles al cel.

HAPPY BIRTHDAY MOON

Dad reads aloud. I follow his finger across the page.
Sometimes his finger moves past words, tracing white space.
He makes the Moon say something new every night
to his deaf son who slurs his speech.

Sometimes his finger moves past words, tracing white space.
Tonight he gives the Moon my name, but I can't say it,
his deaf son who slurs his speech.
Dad taps the page, says, *try again*.

Tonight he gives the Moon my name, but I can't say it.
I say *Rain-nan Akabok*. He laughs.
Dad taps the page, says, *try again*,
but I like making him laugh. I say my mistake again.

I say *Rain-nan Akabok*. He laughs,
says, *Raymond you're something else*.
I like making him laugh. I say my mistake again.
Rain-nan Akabok. What else will help us?

He says, *Raymond you're something else*.
I'd like to be the Moon, the bear, even the rain.
Rain-nan Akabok, what else will help us
hear each other, really hear each other?

I'd like to be the Moon, the bear, even the rain.
Dad makes the Moon say something new every night
and we hear each other, really hear each other.
As Dad reads aloud, I follow his finger across the page.

PER MOLTS ANYS, LLUNA

El pare llegeix en veu alta. Segueixo el seu dit per la pàgina.
De vegades, el dit passa per damunt de les paraules, resseguint l'espai en blanc.
Fa que la lluna digui alguna cosa nova cada nit
al seu fill sord, que s'entrebanca quan parla.

De vegades passa el dit per damunt de les paraules, resseguint l'espai en blanc.
Aquesta nit li ha posat el meu nom a la lluna, però jo no el puc dir,
el seu fill que s'entrebanca quan parla.
El pare fa copets a la pàgina, diu, *torna-hi*.

Aquesta nit li ha posat el meu nom a la lluna, però jo no el puc dir.
Dic *Rain-nan-Akabok*. Ell riu.
El pare fa copets a la pàgina, diu *torna-hi*,
però a mi m'agrada fer-lo riure. Ho torno a dir malament.

Dic *Rain-nan-Akabok*. Ell riu.
Diu, *Raymond, ets un cas*.
M'agrada fer-lo riure. Ho torno a dir malament
Rain-nan Akabok. Què més ens ajudarà?

Diu, *Raymond, ets un cas*.
Voldria ser la lluna, l'os, fins i tot la pluja.
Rain-nan Akabok, què més ens ajudarà
a sentir-nos l'un a l'altre, a sentir-nos de debò?

Voldria ser la Lluna, l'os, fins i tot la pluja.
El pare li fa dir alguna cosa nova a la lluna cada nit
i ens sentim l'un a l'altre, ens sentim de debò.
Mentre el pare llegeix en veu alta, segueixo el seu dit per la pàgina.

Raymond Antrobus

“El soroll”; “Vaig trencar amb la rectitud. Brillava a l’escenari...”;
“M’ho penso dos cops...”; “La primera paraula que el meu fill
va dir amb signes...”. Poemes extrets del llibre *Signs, Music*
(Picador, 2024)

“Eco”; “El Perseverance”; “Dues pistoles al cel per a en Daniel
Harris”; “Per molts anys, Lluna”. Poemes extrets del llibre *The
Perseverance* (Penned in the Margins, 2018)

© de l’edició: Ajuntament de Barcelona. Institut de Cultura

© dels textos: l’autor

© de la fotografia de Raymond Antrobus: Lily Bertrand-Webb

Imatge del festival i disseny gràfic

Toormix

Fotografia contracoberta

Arnau Rovira

Correcció de textos

Linguaserve I.S. S.A.

Traducció al català

Míriam Cano

Impressió

Agpograf

Gerent de l’Institut de Cultura de Barcelona

Oriol Martí Sambola

Consell d’Edicions i Publicacions de l’Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Gemma Arau Ceballos, Maria Buhigas San
José, Ferran Burguillos Martínez, Núria Costa Galobart, Mireia
Escobar Costa, Sonia Fuertes Ledesma, Oriol Martí Sambola,
Lluís Mauri Roldán, Àlex Montes Flotats, Jaume Muñoz Jofre,
Joan Ramon Riera Alemany, Pilar Roca i Viola, Miquel Rodríguez
Planas, Edgar Rovira Sebastià, Montserrat Surroca Comas i
Anna Giralt Brunet.

Directora de Comunicació

Pilar Roca i Viola

Directora de Serveis Editorials

Núria Costa Galobart

Direcció de Serveis Editorials

Passeig de la Zona Franca, 66

08038 Barcelona

tel. 93 402 31 31

www.barcelona.cat/barcelonallibres

www.barcelona.cat/barcelonapoesia

www.versopolis.com

VERSOPOLIS

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

DL: B 8675-2025

**Ajuntament
de Barcelona**

**Barcelona
Ciutat de la
Literatura
UNESCO**
10e aniversari